

COMUNICAT FINAL VAGA DE FAM DIA 13

Avui porto 13 dies de vaga de fam per defensar el català, una de les formes més contundents de la desobediència activa i la lluita activa no violenta. Al llarg d'aquest temps m'he reunit en quasi una dotzena de polítics de diferents formacions com ERC, Junts, Poble Lliure i la CUP per tractar el tema de la llei, ha estat difícil atès que partíem de punts contraposats. Aquesta llei que avui s'ha aprovat obra una esclatxa per atacar a la llei de política lingüística vigent a partir de les sentències dels tribunals espanyols.

Espanya actua com una empresa d'enderrocs que sistemàticament i sense pausa va dinamitant la llengua catalana, això ja ve de lluny, ens volen submisos i que anem pagant per poder invertir a Madrid en infraestructures, ja veieu com tenim les nostres, i per mantenir una corona plena de lladres infectes.

Ja tocaria la desobediència del Govern Autonòmic, sempre diuen que hem tocat fons i quan hi hem arribat, pel forat, ens tiren un pic i una pala i seguim excavant com ases. És motiu de ràbia per a la ciutadania veure els nostres governants abraonats dient-nos que ja n'hi ha prou però tot seguit es posen les genolleres, s'enganxen una bena amb esparadrap i feina feta. Prova d'això és que hem estat objecte de la invisibilització per part dels mitjans de comunicació públics.

Que un sol pare pugui decidir com ha de ser l'ensenyament en una escola és indignant, això sí, cal l'ajut dels jutges compromesos amb el «Movimiento» i d'aquests en tenen un munt. Per cert, ens parlen del 25% i és una manipulació mediàtica, la demanda judicial és d'un 50% i la mesura cautelar de MES d'un 25% que no us enganyin.

Actes de desobediència civil, de no col·laboració amb l'enemic i la lluita activa no violenta com aquests són necessaris i imprescindibles perquè la classe política se n'adoni que no poden fer el que vulguin. Aquesta ha estat la segona vaga de fam, en caldran més. La lluita contra el col·laboracionisme del Govern Autonòmic continua.

Avui tornem a ésser davant la seu del Parlament de Catalunya, igual que el 28 d'abril van venir Jaume Sastre i Tati Furriols per reclamar el mateix que jo. Aleshores la van deixar en el moment en què Junts va sortir del pacte de la vergonya. Una petita victorià però ja heu vist com ha acabat.

La minsa victòria d'avui ha estat que hem despertat le consciències de la classe política amb una abstenció i que el discurs sortís la paraula desobediència, que feia molt de temps que no s'escoltava al Parlament, una victòria simbòlica, si voleu, tenint en compte que al final s'ha aprovat la llei, però, atenció, això no aturara la repressió espanyola, ans el contrari.

Amb l'equip de suport d'aquesta vaga de fam hem decidit que aquesta ja ha complert l'objectiu i s'ha d'acabar en aquest moment. Com hem dit en altres ocasions, al final la solució passa per la confrontació, la desobediència civil i la insubmissió lingüística als centres escolars, una iniciativa en la qual fa temps hi estem fent feina.

Tot el meu agraïment a l'equip de suport, metges, amics i amigues, al portaveu d'aquesta acció, Dani Cornellà, i a tots vosaltres que ens heu vingut a donar suport.

Visca la terra.

Fora les togues de les nostres escoles.

El català no es toca

Salvador Ribot